

[Oluf Pedersen.]

gøres afhængige af, hvilke personlige synspunkter der hævdes af skolens forstander?

Undervisningsministeren (Bomholt): Det ærede medlems spørgsmål er jo af rent principiel karakter og lyder: bør offentlige tilskud til en skole gøres afhængige af, hvilke personlige synspunkter der hævdes af skolens forstander? — og det kan jeg som undervisningsminister besvare med et klart nej. Den danske stat blander sig ikke i, hvordan den danske højskoles stilling til politiske forhold er; højskoleloven giver ingen hjemmel for indblanding heri.

Ganske vist er statens godkendelse af en skole knyttet til en bestemt person som forstander, og den bortfalder ved forstanderskifte, men ingen har drømt om, at staten skulle forlange bestemte meninger som betingelse for, at en mand kan blive forstander. Højskoleforstanderne kan tale frit fra leveren, og det har de som bekendt ikke så sjældent gjort.

Oluf Pedersen: Jeg takker for det svar, jeg har fået fra den højtærede minister. Man må jo også sige, at hvis offentlige tilskud kunne nægtes, ville det komme til at virke som censur. Lige så tosset ville det være, om man i de tilfælde, hvor man bevilgede tilskud, ville komme til at hæfte for de meninger, som hævdes af vedkommende forstander.

Men der er alligevel et problem, som jeg gerne ville have klaret i tilknytning hertil, hvorfor jeg stiller som tillægsspørgsmål: har den bevilgende myndighed efter ministerens opfattelse moralsk og juridisk ret til at etablere sig som en slags undersøgelsesdomstol over for de meninger, der hævdes på en skole, som søger tilskud?

Undervisningsministeren (Bomholt): Den konkrete sag kender jeg kun fra aviserne og fra det ærede medlems saglige og lidenskabsløse fremstilling her. Jeg kan svare, at hvis der i Nørrejylland er sket eller sker noget, der er i modstrid med det princip, jeg har omtalt, må mit svar blive nøjagtigt det samme.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om bekæmpelse af farlige plantesygdomme og skadedyr.

(Anden behandling findes i tidendensp. 3325).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Udvalgets ordfører (Chr. Thomsen): Udvalget har afholdt et møde mellem anden og tredje behandling og indstiller lovforslaget til vedtagelse med den ordlyd, hvormed det vedtoges ved anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 123 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til normeringslov for finansåret 1957-58.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3105, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 349).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen og Aksel Larsen:*

Til § 1.

Ændringsforslagene vedrørende afdeling 30, forsvaret (nr. 399-478), udgår.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Baagø): Med tanken på en gammel kendt bogtitel kunne man

[Baaga.]

sige, at forslaget til normeringslov betegner et af stadierne på lønningskommissionens vej. Siden kommissionens nedsættelse har vi nu passeret flere stadier: først lønforhandlingerne sidste forår, hvorunder mit parti rejste kravet om en snarlig afslutning af kommissionens arbejde — et krav, som vandt tilslutning fra alle sider — derefter vedtagelsen af folkepensionsloven i efteråret sidste år, ved hvilken lejlighed tjenestemændene fik stillet i udsigt, at der i den kommende lønningslov skulle ydes dem en kompensation for folkepensionsbidraget, og nu drøftelsen af et normeringslovsforslag, hvori der — som den højtærede finansminister selv udtrykte det i sin fremsættelsestale — er anlagt en tilbageholdende linje med hensyn til såvel omnormeringer som oprettelse af nye tjenestemandstillinger. Jeg er vis på, at statens tjenestemænd ikke ønsker flere stadier på lønningslovens vej, men helt og fuldt deler finansministerens håb om, at kommissionen vil kunne afslutte sit arbejde så betids, at forslag til en ny tjenestemandsløvslov kan fremsættes i tinget i folketingssamlingen 1957-58.

Om udvalgets arbejde skal jeg i øvrigt oplyse, at der — som meddelt i den afgivne betænkning — har været affholdt samråd såvel med finansministeren som med forsvarsministeren.

Drøftelserne med den højtærede finansminister drejede sig bl. a. om betimeligheden af den foreslåede nedlæggelse af Kolding amtstue. Fra flere sider var tanken om bibeholdelse af dette administrationskontor blevet fremført, bl. a. af hensyn til den lokale befolknings ønske og tary; men da det over for udvalget blev hævdet, at der ved nedlæggelsen ville blive tale om en reel, omend ikke særlig stor, besparelse, mente udvalget, med undtagelse af det ærede medlem hr. M. Larsen, ikke at kunne se bort fra denne besparelse.

Udvalget drøftede tillige med finansministeren spørgsmålet om den endelige ordning af lønnings- og pensionsforholdene for departementschef H. H. Koch, der fra 1. september sidste år har haft tjenestefrihed under hensyn til sit arbejde i atomenergikommissionen, for hvis forretningsudvalg han er formand. Denne tjenestefrihed er

bevilget indtil 1. april i år; men da det kan forudses, at atomenergikommissionen vil få en længere arbejdsperiode, sandsynligvis på flere år, må det umiddelbart forekomme rimeligt, at der allerede fra 1. april d. å. på visse nærmere betingelser træffes en ordning af departementschefens lønnings- og pensionsforhold for det tilfælde, at han på et senere tidspunkt skulle fratræde formandsstillingen i det pågældende forretningsudvalg.

Et flertal i udvalget har under hensyn til det af finansministeren fremførte tiltrædt det af ham stillede ændringsforslag til § 3, medens 4 af partiet venstres repræsentanter i udvalget ikke har kunnet tiltræde det, men mener, at den hidtidige ordning bør søges forlænget for en periode ud over 1. april 1957. De fire ærede medlemmer har i betænkningen nærmere begrundet deres stilling til forslaget.

Finansministerens ændringsforslag til § 1 er tiltrædt af hele udvalget.

Jeg skal herefter tillade mig på hele udvalgets vegne at anbefale ændringsforslagene til § 1 til vedtagelse og på flertallets vegne ligeledes at anbefale ændringsforslaget til § 3 til vedtagelse.

Udvalget har med den højtærede forsvarsminister drøftet de forskellige forslag til normering af militære stillinger under forsvaret. Under samrådet oplyste den højtærede forsvarsminister, at de under normeringslovsforslagets løbenumre 399-426 med tilhørende bemærkninger foreslåede stillinger for det langt overvejende antals vedkommende er påkrævet, dels under hensyn til den tilgang, der vil finde sted fra forsvarets skoler, idet dette færdiguddannede personel må have fast ansættelse, dels under hensyn til den normering af befalingsmandstillinger, der er fastlagt i loven om forsvarets ordning af 18. juni 1951. Forsvarsministeren har samtidig over for udvalget oplyst, at mulige reduktioner inden for forsvaret under den kommende forsvarsordning ikke vil kunne medføre, at nogen af de foreslåede stillinger vil blive overtallige. Flertallet i udvalget, det vil sige socialdemokratiets, venstres og det konservative folkepartis repræsentanter, kan derefter tiltræde de foreslåede normeringer, hvorimod det radikale venstres repræsen-

[Baago.]

tant i udvalget med en i betænkningen anført begrundelse ikke har kunnet tiltræde disse.

Idet jeg tillader mig at foreslå det høje tings medlemmer at stemme imod det af kommunisterne stillede ændringsforslag til § 1, hvorefter forslagene — ikke som der står: „ændringsforslagene“ — vedrørende afdeling 30, forsvaret, skulle udgå, tillader jeg mig samtidig på udvalgets flertals vegne at anbefale tingets medlemmer at stemme for lovforslaget som helhed.

Alfred Jensen: Ved lovforslagets første behandling fremhævede jeg den forskel, der var gjort på den civile og den militære del af forslaget; jeg fremhævede, at man ikke anvendte mere end 1,4 mill. kr. til normeringer på det civile område, medens man derimod anvendte 4,1 mill. kr. på det militære område. Efter debatten var vi klar over, at dette spørgsmål ville blive behandlet i udvalget, idet også andre grupper her i tinget havde betænkelighed ved denne slagside til den militære del af forslaget. Jeg ser nu af betænkningen, at man i udvalget har diskuteret dette spørgsmål — jeg har vel også lov at sige: ret indgående. Det forekommer mig dog, at det er et kummerligt resultat, der er kommet ud af drøftelserne.

Udvalget går ind for en nedlæggelse af Kolding amtstue, idet man finder det betimeligt, at de 50 000 kr. årlig, der her kan indvindes, spares. Jeg hører nu, at man i udvalget har været klar over, at en sådan nedlæggelse ville være til skade for befolkningen i det område, som denne amtstue betjener. Det forekommer mig derfor noget urimeligt, at man vil skride til nedlæggelse af denne amtstue. Det forekommer mig urimeligt, eftersom der også har været andre planer fremme om fortsat at kunne yde befolkningen denne service; så vidt jeg er orienteret, har man arbejdet med tanken om at udvide området for denne amtstue, og denne tanke synes mere tiltalende. Vi mener ikke, det er rigtigt at foretage nedlæggelser af denne art; man må også se lidt på den service, man giver befolkningen i de forskellige dele af landet.

Man kunne ønske, at den samme spar-

sommelighed blev lagt for dagen, når det drejer sig om den militære del af lovforslaget; men her har regeringen og flertallet jo hårdnakket holdt fast ved, at de normeringer, der er foreslået under afdeling 30, skal opretholdes.

Jeg har mærket mig, at den del af betænkningen, der omhandler dette afsnit, siger lige nøjagtigt så meget, som ordføreren har sagt, og heller ikke mere. Der henvises her til, at de, der går ud fra skolerne, skal have mulighed for at få tjenestemandstillinger, og desuden henvises der til de bemærkninger, der ledsagede forsvarsordningen af 18. juni 1951. Det kan man naturligvis bruge som motivering, men når man ved, at der ikke er tilfredshed med en sådan udbygning af det militære apparat, og når der er ønske om at gå til nedskæringer, endda store nedskæringer, så forekommer det ikke rimeligt, at man opbygger et afsnit af et lovforslag på grundlag af disse to argumenter.

Jeg har mærket mig, at der tales om, at selv med disse normeringer vil der være mulighed for at foretage reduktioner i den endelige ordning. Ja, det kommer vel an på, hvor store reduktioner man vil have; så er der jo endelig det, der sådan set er det afgørende i denne sag, at regeringen ikke ønsker særlig store reduktioner. Det var det, jeg omtalte, da lovforslaget var til første behandling, at disse normeringer angiver, at man kommer op på betydelig større militære udgifter i fremtiden, og det er ikke den vej, vi ønsker udviklingen skal gå, hverken i vort land eller i andre lande.

Jeg har vendt mig mod disse stillingers indføjelse i lovforslaget, og den kommunistiske gruppe stiller derfor i overensstemmelse med mine udtalelser forslag om, at ændringsforslagene vedrørende afdeling 30 skal udgå.

Jeg skal dernæst bemærke, at vi ikke har noget at indvende imod de tre ændringsforslag, der findes i betænkningen; det gælder også ændringsforslag nr. 3 til § 3, men jeg vil gerne sige, at vi agter ikke at stemme for en normeringslov, der har en så stor militær slagside, som tilfældet vil blive med dette lovforslag, hvis det går videre til tredje behandling i den skikkelse, hvori det nu foreligger.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Ved første behandling af normeringslovforslaget tog jeg på mit partis vegne forbehold over for nye normeringer vedrørende forsvaret på grund af, at folketinget ikke kan vide, om der under en ny forsvarsordning vil være behov for dem, og det derfor synes urimeligt, at folketinget binder sig på forhånd. Da der ikke i udvalget kunne vindes tilslutning fra nogen side til at ændre lovforslaget på dette område, har det radikale venstre afstået fra at stille ændringsforslag.

M. Larsen: I normeringslovforslaget, afdeling 3, nr. 52 til § 163, er foreslået tilføjet: „Finansministeren bemyndiges til at nedlægge Kolding amtstue.“

Selv om jeg ønsker finansministeren alt godt på denne jord, er jeg imod denne bemyndigelse.

Det er jo sådan, at enhver by gerne ser så mange offentlige institutioner knyttet til sig som muligt og ligeledes gerne bevarer dem, der er. Kolding amtstue blev oprettet umiddelbart efter den anden slesvigske krig for at betjene de såkaldte otte sogne i Koldings sydlige opland. Samvirket mellem byen og de otte sogne har altid været eksemplarisk godt. Det viste sig da også, at så snart der var tale om nedlæggelse af amtstuen, kom de otte kommuner ved deres sognerådsformænd til Kolding byråd og bad byrådet være behjælpeligt og medvirke til, at amtstuen bevaredes.

Det er hævdet som begrundelse for amtstuens nedlæggelse, at der vil kunne spares ca. 50 000 kr. årligt derved. Jeg indrømmer, at hvis jeg var overbevist herom, ville jeg stemme for nedlæggelsen, men jeg tvivler. Jeg kan derfor ikke stemme for denne paragraf.

Hele amtstuens driftsudgifter andrager 65 000 kr.—70 000 kr. årlig, og heraf udgør lønudgifterne ca. 50 000 kr. Der er tre fastansatte personer; spørgsmålet bliver da, hvor mange af disse der skal flyttes til Vejle, og skal der ske bygningsmæssige udvidelser i Vejle? Hvis man tænker sig, at 2 af de 3 ansatte flyttes til Vejle, vil det betyde ca. 30 000 kr. i lønninger dér, og vi er da betydeligt under de 50 000 kr., der skulle kunne spares. Skal der udvides bygningsmæssigt, er det en ret betydelig udgift, der kommer til.

Endelig vil jeg gerne sige, at så vidt det er mig bekendt, arbejder et teknisk udvalg for tiden på eventuelle reguleringer af skatte- og vurderingskredse samt amtstuedistrikter.

Jeg regner med, at man afventer dette udvalgs betænkning, inden nedlæggelsen foretages.

Vagn Bro: Når jeg tillader mig at tage ordet vedrørende løbe-nummer 52 angående nedlæggelsen af den i egentligste forstand historiske amtstue i Kolding, skyldes det flere grunde.

Jeg vil gerne straks sige, at jeg vil udtale mig som en meget varm tilhænger af rimelige nedskæringer; men jeg mener, at man kunne ordne dette problem på en sådan måde, at man virkelig fik en nedskæring. Jeg kan henholde mig til, hvad det ærede medlem, der nys forlod talerstolen, sagde om den historiske baggrund, og hertil føje, at da vi efter 1864, da vi led det smertelige tab, fik de såkaldte 8 sogne tilbage, var det af hensyn til dem, at man oprettede bl. a. denne amtstue. Nu kan jeg med min bedste vilje ikke se, at man kan spare noget ved foreløbig i disse tyndt befolkede, men vidtstrakte egne kun at have Ribe og Vejle amtstuer. Jeg ser, at den højtærede finansminister deler min interesse for sagen og gerne vil høre mine bemærkninger. Når vi nu kun får 2 amtstuer, bliver der i disse vidtstrakte distrikter meget langt at rejse. Jeg ved godt, at man kan indvende, at problemet kan klares ved giroblanketter, men der er mangfoldige sognerådsformænd, der ønsker at rejse op til amtsforvalteren og forhandle med ham, og der er mangfoldige skatteydere, der ønsker en personlig samtale med amtsforvalteren. Derfor tror jeg, det havde været langt rimeligere og mere besparende, om man havde omfordelt disse 3 amtstuedistrikter. Nu bliver resultatet jo, at der bliver tale om en overflytning af personale til Vejle, og så opnår vi ingen virkelig besparelse. Hvis man kunne gennemføre en ordning, hvorved afstanden blev kortere, ville man opnå et meget stort resultat.

Inden jeg udtaler mig om, hvorledes jeg vil stemme ved tredje behandling, vil jeg for at blive i den sprogbrug, som vi jurister anvender, med den højtærede formands

[Vagn Bro.]

tilladelse hjemvise sagen til ny behandling mellem anden og tredje behandling. Hvis den højtærede finansminister så vil se, at man sparer mere på den anden måde, var der jo mulighed for, at der kunne fremkomme et ændringsforslag til tredje behandling, og jeg vil da forbeholde mig min stilling indtil denne.

Søren Olesen: Ved første behandling af forslaget til normeringslov gjorde jeg forskellige indvendinger imod de udvidelser, der sker på de forskellige områder. Jeg omtalte ganske særlig en udnævnelse af nye fuldmægtige under handelsministeriet; det er opført under afdeling 1, løbenummer 34, og jeg vil gerne begære særskilt afstemning vedrørende dette løbenummer.

Endvidere er der nyansættelser under toldvæsenet. Disse normeringer begrundes med, at man skal gennemlæse de mange fakturaer, der har forbindelse med tekstilafgiften. Da mit parti har stillet forslag om at afvikle tekstilafgiften, finder vi det rimeligt, at man ikke skrider til ansættelse af disse nye tjenestemænd. Jeg vil derfor også gerne bede om særskilt afstemning vedrørende løbenumrene 223 og 224 i afdeling 14 under toldvæsenet.

Jeg omtalte endvidere de mange ny-normeringer under forsvaret. Jeg ser, at man har haft en vis, ret kortvarig forhandling om det i udvalget, men man har ikke fundet anledning til at stille ændringsforslag. Det beklager jeg for så vidt, fordi jeg synes, at der imellem så mange foreslåede nyansættelser vel måtte kunne være udeladt nogle, og navnlig finder jeg ikke den begrundelse, man giver, helt fyldestgørende, idet udvalget er kommet til det resultat, at der er en del, som nu har fået uddannelse på de militære skoler, og dem er man nødt til at skaffe en stilling. Indtager militæret da virkelig en helt anden stilling end andre etater her i landet? Hvis man har fået for mange universitetsuddannede, for mange lærere, for mange præster eller for

mange jurister, har jeg da aldrig set, at man er kommet med et forslag og har sagt, at nu er man nødt til at oprette nye stillinger, for at disse mennesker kan få en ansættelse. Det er altså en anden praksis, man har inden for militæret. Man siger: da de nu er færdige med skoleuddannelsen, må man skaffe nogle stillinger til dem.

Jeg kan imidlertid ikke anbefale at stemme for det kommunistiske ændringsforslag om, at dette afsnit skal glide ud, for jeg kan jo ikke bedømme — det vil jeg heller ikke antage — om de kan undværes alle sammen. Der kan være nogle normeringer, der er nødvendige, det må jeg indrømme, og jeg vil derfor anbefale, at man undlader at stemme angående dette forslag fra kommunistisk side.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil takke udvalget, fordi det har foreslået lovforslaget gennemført, og fordi de tre ændringsforslag, som jeg har stillet, er tiltrådt, de to første af udvalget som helhed, det tredje af udvalgets flertal.

De ærede medlemmer hr. M. Larsen og hr. Vagn Bro har talt varmt for at bevare Kolding amtstue. Jeg forstår fuldt ud motiverne til de ærede medlemmers udtalelser, men det hindrer jo ikke, at der ved nedlæggelsen af amtstuen kan spares 50 000 kr. Jeg vil tro, at lige meget hvor der fremkommer forslag om sådanne besparelser, ville der være medlemmer her i salen, der ville have tilsvarende motiver som de to ærede medlemmer til at gå imod sådanne forslag, men på den måde kunne vi jo ikke komme nogen vegne med besparelser. Det ærede medlem hr. Alfred Jensens motiver til at gå imod forslaget fatter jeg egentlig ikke. Mon det ærede medlem selv kan redegøre nærmere herfor?

I øvrigt er der jo enkelte af normeringerne, som man henholdsvis fra de radikale, det kommunistiske partis og retsforbundets side ikke vil stemme for. Det drejer sig dels om nogle militære normeringer, dels om nogle normeringer inden for toldvæsenet.

[Finansministeren.]

Jeg må sige, at jeg er stærk modstander af, at man går imod normeringer af tjenestemænd inden for bestemte områder, fordi man er imod, at staten udfolder sin virksomhed inden for disse områder. De tjenestemænd, som vi skal have til at administrere de love, vi selv vedtager, skal ikke forfølges, fordi man har stemt imod en lov — det er jo det, det ærede medlem hr. Søren Olesen er inde på. Det ærede medlem er imod de toldlove, som er gennemført, og så mener det ærede medlem, at de tjenestemænd, der skal administrere de af folketinget vedtagne love, ikke skulle have deres normeringer ligesom andre tjenestemænd. Det synes jeg er en forfølgelse af tjenestemænd, og det er jeg meget imod.

Vedrørende de militære normeringer må jeg gøre opmærksom på, at der foreligger det forhold, at selv om man ikke vedtog disse normeringer, ville man stort set have samme udgift. De pågældende ville blot ikke blive tjenestemænd. Hvis man vil ændre dette forhold, er det ikke normeringsloven, man skal sætte ind over for.

Udvalgets ordfører (Baagø): Til det ærede medlem hr. Søren Olesen vil jeg sige, at spørgsmålet om disse normeringer inden for toldvæsenet ikke bare drejer sig om, at nogle tjenestemænd skal have en oprykning, men arbejdsområdet er blevet betydeligt udvidet, fordi man er gået over til værditold. Værditolden med fremlæggelsen af de mange fakturaer og efterprøvningen af dem er en meget betydelig arbejdsforøgelse og også forbundet med et meget betydeligt ansvar. Det er i virkeligheden den eneste bemærkning, jeg har lyst til at knytte til de udtalelser, der er faldet.

Vagn Bro: Jeg vil blot have lov til at sige til den højtærede finansminister, at mine motiver er ikke dem, som den højtærede finansminister antydede: rent stedlige motiver. Mine motiver var i og for sig noget lignende dem, som dette tings højtærede formand havde for nogen tid siden, da han forlod sit høje stade og gik ned og gik imod et stort flertal i udvalget. Jeg går ud fra, at ingen tvivler om, at det var rent saglige motiver. Amtstuerne ligger overmåde urimeligt i det syd-

vestlige Jylland. Jeg mener, at man samfundsmæssigt ville kunne spare mere end 50 000 kr., hvis man foretog en virkelig omlægning. Man kan gå ud fra en given tilstand, og så kan man sige: nu sparer man. Men hvis man gjorde noget helt andet, ville man kunne spare mere. Jeg vil derfor bede om, at dette spørgsmål bliver sat under særlig afstemning. Jeg beklager, at ministeren ikke vil tænke over det til tredje behandling, men da han ikke vil det, anbefaler jeg, at man stemmer imod.

Alfred Jensen: Finansministeren efterlyste motiverne for mine udtalelser angående amtstuen i Kolding. Jeg tror, ministeren har været uopmærksom i timen igen. Jeg gav nemlig en motivering, hvorfor jeg mente, det var urimeligt at nedlægge den. Jeg henviste til den service, man kunne give befolkningen i det pågældende område, og jeg nævnte også, at der havde været forslag fremme om at give denne amtstue et større virkeområde. En motivering har jeg altså givet; men i øvrigt hænger denne motivering sammen med den stilling, mit parti den ene gang efter den anden har taget imod den, kan jeg vel have lov til at sige, overhåndtagende trang til centralisering, der finder sted. Vi har talt for, at såvel industri som administration skulle lægges ud i de forskellige egne af landet, så nær befolkningen som muligt, og jeg vil tro, at det er ønsket, der også besjæler andre, der har udtalt sig i denne sag.

Angående afdeling 30 oplyser ministeren, at der ikke vil ske nogen reduktion i udgifterne, selv om man afviser at vedtage disse normeringer. Hvis det er tilfældet, er der jo endnu mere, der taler for ikke at vedtage afdeling 30, for så står man dog under alle omstændigheder friere over for den nye forsvarsordning. Jeg går ud fra, at planer herom en dag kommer frem, således at vi kan få at se, hvad udvalg og regering har i posen. Vedtager vi disse normeringer, er vi bundet til dem, og jeg har forstået, at andre her i tinget er af samme opfattelse som jeg, nemlig at man ikke skal binde sig unødigt. Når der kun sker dette, at man foretager en binding, forekommer det mig aldeles urimeligt at vedtage disse normeringer, og derfor opretholder vi vort forslag.

Søren Olesen: Jeg må protestere imod, at mine udtalelser skulle være udtryk for dårligt sindelag over for tjenestemændene. Angående toldvæsenet er der tale om oprettelse af nye stillinger, og man viser dog ikke noget dårligt sindelag over for de ansatte tjenestemænd, fordi man ikke ønsker nye stillinger oprettet.

Så siger man, at disse ting skal være varige, men det er jo dog vedtaget, at loven om tekstilafgifter kan ophæves, og det er den, der giver de mange fakturaer.

Med hensyn til forsvaret mener jeg, de samme betragtninger kan gøres gældende. Der kan dog ikke, fordi man har valgt at gå den vej, være garanti for, at man altid kan få ansættelse. Når jeg alligevel ikke vil stemme imod dette afsnit, men undlade at stemme, skyldes det de forhandlinger, der føres i et udvalg om en nyordning af forsvarsvæsenet. Jeg synes, man må vente og se, hvad der kommer ud af dette udvalgs arbejde.

(Kort bemærkning).

Ordføreren (Baagø): Jeg bliver altså nødt til at korrigere det ærede medlem, der hele tiden taler om tekstilafgifterne og deres eventuelle ophævelse. Der er ikke tale om tekstilafgifterne, men om ændringer i toldloven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 i betænkningen
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget uden for betænkningen af Alfred Jensen, Ragnhild Andersen og Aksel Larsen (se sp. 3446)

forkastedes med 103 stemmer mod 8; 19 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Efter anmodning skal jeg lade foretage særskilt afstemning om nr. 34, nr. 52, nr. 223 og nr. 224 i § 1.

Løbe-nr. 34 i § 1
vedtoges med 125 stemmer mod 6.

Løbe-nr. 52 i § 1
vedtoges med 117 stemmer mod 17; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Løbe-nr. 223 i § 1
vedtoges med 127 stemmer mod 6; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Løbe-nr. 224 i § 1
vedtoges med 127 stemmer mod 6; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

§ 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 i betænkningen
vedtoges med 110 stemmer mod 25.

§ 3, således ændret, og § 4
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om skolelæger.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2653, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 341).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (*Alfred Kristensen*): Udvalget har holdt fire møder og har